

עניינו

נבר

הרב עובדיה יונה שליט"א

דיין ומו"צ לעדה החרדית הספרדית בני ברק ומחה"ס דבר עובדיה ד"ח

דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום

זכרונותי ממרן זצ"ל הם עוד מן השנים ה'תשל"ד ה'תשל"ו, אז היה בשיא כוחו בפעולות חשובות וברוכות למען הכלל. לא חשך דבר מבני ישיבות. אהבת התורה שקיננה בליבו לכל בן תורה, לא ידעה גבולות. באהבתו הגדולה לכל בר אוריין, היה מתרפק על כל בן ישיבה, ללא מחיצה וללא כל הבדל בין העדות השונות וכל כיוצא בזה. לא פעם התבטא כי לולא ידע בן ישיבה את גודל מעלתו בהיותו הוגה בתורה, היה רוקד משמחה.

הובאו לפני גליונות מספר "דבר עובדיה" מעשה ידי אומן צנצנת המן, דעסיק באורייתא תדירא לילה כיום יאיר כחשכה כאורה הרה"ג חו"ב ר' עובדיה יונה שליט"א. עברתי בין בתרי אמרותיו ונהנתי מפלפולא דאורייתא שלו שניכר בהם עמלה של תורה. איישר חיליה לאורייתא.

השי"ת יזכהו להתעלות במעלות התורה והיראה לגאון ולתפארת ויזכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא ויפוצו מעינותיו החוצה ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח ויזכה לעסוק בתורה מתוך נחת ושלוה השקט ובטח בעושר ואושר ובריאות והצלחה וכל טוב.

בכבוד רב
עובדיה יוסף

מרן זצ"ל היה מקרב בפרט את פשוטי העם, ואת בני הישיבה הפשוטים ביותר, ולא הביט אל יחוס משפחתו. כל רצונו היה לרדת אל העם, מבלי לזלזל בשום יהודי באשר הוא. כמה עודד משפחות שבניהן הוגים בתורה, כמה תמך בהן והיה להן לעזר ולאחיסמך, כמה כוחות נפש השקיע בהן.

גדולתו של מרן זצ"ל התבטאה בכוחו הגדול בהלכה. זכורני שביקשתי את הסכמתו לספר חידושי תורה שלי, והוא ביקש להשאיר את הספר אצלו לתקופת מה, ואז נתן את הסכמתו. אבל כל הזמן אמר וחזר ואמר, צריך ללמוד הלכה, טור ובית יוסף בעיון. שיטתו בדרך כלל היתה להקל במקום הצורך ובשעת הדוחק, ואחז בכוחא דהתירא.

בשנים שהיה מרן זצ"ל רב ראשי לתל אביב, השמיע הרבה מתורתו לפני אברכי הכוללים בעיר, אם בכולל היכל התלמוד או בכוללים אחרים, ופתח להם את דרך העיון בהלכה. מסר בפניהם שיעורים בחושן

שלב

עינינו

נבר

אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. מרן בהנחת תפילין לנערי בר מצוה

שבת במדרש פורת יוסף, ובזמן הדרשה היה בא פוחז אחד בקביעות עם האופנוע שלו כדי להכעיס ולהפריע. פעם אחת אמרו לו חבריו, בוא ותשמע מה הרב מדבר, והלה נכנס ושמע. לימים חלחלה אותה דרשה בליבו, חזר בתשובה והיום הוא רב חשוב ומחזיר בתשובה. כעבור שנים פגש את מרן ואמר לו, האם כבוד הרב זוכר את הפוחז עם האופנוע שהיה מפריע לדרשה בליל שבת. אני הוא אותו פוחז, ומכוח דרשה אחת של הרב חזרתי בתשובה.

זהו העיקר, להיות בבחינת דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום (משלי ג' י"ז). דרך זו ממסה אפילו את הלב הקשוח ביותר.

אולם, בדברים הנוגעים לענייני הלכה, לא נשא פנים לאיש, ואפילו לתלמידי חכמים, ועמד כצוק איתן, אם בענייני עגונות החמורים, ואם בהלכות של אשת איש וכדומה. וכשאותו רב גדול רצה להתיר ממזרים וכדומה, לא חת ולא זע והתבטא נגדו בצורה החריפה ביותר, כי אין משוא פנים בהלכה. וזהו שאמרו חז"ל (חגיגה ט"ו ע"ב) על פסוק (מלאכי ב' ז') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא. אם דומה הרב למלאך ה' צבאות, יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו, אל יבקשו תורה מפיהו, ע"כ. כי ההולכים אחרי עוקרי התורה, סופם שיהיו כמותם, חס ושלום. עלינו לדבוק בדרכיו, ולהיות בבחינת תומת ישרים תנחם (משלי י"א ג').

שלד

עניינו

נבר

ראובן קשאני

הרב עובדיה יוסף: "אין מקום לכפיה דתית" ראיון עם הרה"ג עובדיה יוסף להבחירו לכהן כרבה הראשי של תל-אביב-יפו

הרב עובדיה יוסף פרסם חיבורים הלכתיים חשובים, ומפעל חייו הם ספרי "ביע אומרי" שארכינה חלקים יצאו עד עתה לאור, החלק החמישי נמצא בדפוס ויופיע בקרוב. ספריו זכו לתשורה רבה מפי גדולי תורה בארץ ובעולם הגדול ורבים המסתמכים על תשורה בתורה ופסקי הדתים במכלול בעיות חינוך ואף נושאים חשובות לשאלות שנתעוררו בעידן הזה. ספריו זיכוחו לקבל כמה פריטים לאות הוקרה והערכה על עבודתו ושקיעתו הרבה.

הרב עובדיה יוסף משתתף בדרך קבע בירחון "קול סיני", שהוא בלתי מפסיק ונערך בידי חברי ועד הפועל של העדה מנשה הלוי, הוא מפרסם דינים והלכות בצורה המובנת לכל, דבריו משמשים דוגמה ומונח די ועיוני גם לגדולי תורה, רבנים ומורי הוראה בכל מקום ומקום.

עתה עלה הרב עובדיה יוסף על כס הרבנות הראשית בתיא יפו, לאחר שמקום זה היה פנוי כשמונה שנים, מאז נפטר הרה"מ סוליצנו זצ"ל, ששים שבמשורה זו משנת 1942, שלש שנים לאחר שהרב בן ציון מאיר חי עזריאל זצ"ל נבחר לכהן כראשון לציון והרב הראשי בארץ.

הסבנו עם כב' הרב עובדיה יוסף בדין רחוק ובמשך שעה ארוכה העלינו בפניו שורה של שאלות ובעיות מעיני השעה. בזה עיקרי הדברים שהשיב הרב לשאלות שהצגנו בראיון עמו.

שאלה: האם ניתן לגשר על ההתנחלות בין הדתיים לחילוניים?

התשובה: הצבור החילוני שקוראים אותו חילוני, לדעתי אינו חילוני. חז"ל אמרו: "רקבים שכן מלאים מצוות כריימו", ויש עדים לכך במלחמת ששון. "ט. אוחב

רים שהיו רחוקים מן התורה, נחגו את המעשה על קדושת ה' וקדושת עם ישראל. הקרבת חיהם והכיתה שהגויצו. עתה הקדושה עוררה קיים ויש לתבונה גויצות אף במשחה האמונה לגישור וקירוב המתונה הזה הוא על ידי הגברת לימוד התורה והאחרונה. רצוי לבצל כל תודעת גות וכל אירוע ציבורי אם זו מסיבת שמחה כגון: נשואין, בר-מצוה וכו', כדי לקיים דרשות ולקבוע עתים לתורה ולמסוף מלי דאורייתא, להראות העמים והשרים את יופיה וברוך זו קירב תורה ורחוקים אל מצוות ה' ותרונה.

שאלה: האם יש להתממש בכפיה דתית או שיש לעשות להפצת התורה ומצוותיה בדרך של שכנוע והסברה?

התשובה: הלה הוקן היה אומר: "הוי מותל-

הרב עובדיה יוסף שנבחר לכהן כרבה הראשי של תל אביב רבתי עם, משתייך לדור הצעיר לפי מושגי העידן החדש, בקרוב ימלאו לו חמששים שנה. ארי זה קלה מבבל עם חוריה, מגיל חמש שנים. ראשית הנוכח התורני, היה בתלמוד תורה, "בני ציון" בשמנות הבורחים, אחר כך המשיך את למודיו בישיבת "מורת יוסף", שקמה על תילה בקרי השתיקה ונהרסה במלחמת השחרור. מגיל שמונה עשרה עסק בחיבורים הלכתיים. מגיל עשרים חופק לרבנות, ארבע שנים לאחר מכן, נבחר לשמש כחבר כבוד הדין של הקדה הספרדית בירושלים, שנה לפני הקמת המדינה נקרא לשמש כאב בית דין בקהילה ולקמה ליטון הרב הראשי ליהודי מצרים הרב חיים נחום אגנרי. שלוש שנים שימש כמנהל ואת שהיתה בתוך תקופת מלחמת השחרור ומסלת המצרים ובוכס שמקית ארץ ישראל שקמה על הפרק ובראש דאבת המצרים. משחור לאיי כיהן כבוד הדין הרבני במתה תקדה. לאחר מכן חזר לירושלים ושימש כבוד הדין הרבני. לפני ארבע שנים נבחר לכהן הדין הרבני הגדול. כיום הוא משמש ראש המתיבתא הגדולה בית הראשית, וראש בית המדרש ליידיים ולאחר בחירתו לכמה הרבנות בתל-אביב יוסף לתת חסותו ולפקח גם בעניני על המוסד התורני החשוב שחוקם קיי ועד עתה הספרדים בירושלים על מנת להכשיר ריינים ומורים ורוחנים מבני השבט הספרדי-מזרחי.

שלה